

Zpravodaj

BJB Brniště

Únor 2017

10. ročník

*Přede vším střež a chraň své srdce,
vždyť z něho vychází život.*

Příslaví 4:23

Milé sestry, milí bratři,

v tomto roce si připomínáme deset let od osamostatnění našeho sboru, tedy vznik našeho sboru v Brništi. Vzpomínám na to, když jsme se společně rozhodovali, zda jsme už dost dospělí na to, abychom se jako stanice osamostatnili. Každý jsme si kladli otázku, zda chceme být při tom, zda chceme přiložit ruku k tomuto Božímú dílu v naší vesnici a okolí. Stali jsme se rodinou sester a bratří, které dal Bůh dohromady, ať už z Mimoně, ze Stráže, z Boru, z Lípy, z Novin či Brniště. Je úžasné, že nás dal Bůh dohromady a k tomu nám dal i budovu v Brništi ke scházení. Bůh přiváděl do našeho středu osobnosti, které stály ve vedení našeho sboru jako starší či laičtí kazatelé, sloužili nám a díky jejich službě jsme mohli růst, učit se a společně misijně sloužit i v našem okolí: Miloš Matys, Martina Matysová, Bohouš Berko, Milan Dvořák, Daniel Hýsek, Jiří Jíra, Karel Kuc, Lukáš Kuc, Aleš Matys.

Tento rok je pro nás v určitém slova smyslu podobný tomu před deseti lety, každý si znovu můžeme pokládat podobnou otázku. Jdeme do společného díla? Chceme být u toho, nechat se společně Bohem oslovovat? Toužíme prožívat společné chvíle při skupinkách, mládežích, bohoslužbách, při brigádách, na výletech, slavnostech, misijních akcích? Bůh nás postavil do tohoto kraje, dal nám zde práci, domy, dětem školu a z Boží milosti můžeme už deset let být součástí Boží rodiny sboru BJB v Brništi. Vstupujeme do tohoto jubilejního roku s „novým“ staršovstvem a nejen staršovstvo, ale i my si můžeme pokládat otázku: Bože jaká je má úloha v Boží rodině zde v Brništi? Do jaké služby mě stavíš? Cím mohu být prospěšný, povzbuzením pro druhé? Sloužit Bohu můžeme jak v každodenním životě, tak v životě církve, podle slov z listu Římanům:

„Máme rozličné dary podle milosti, která byla dána každému z nás: Kdo má dar prorockého slova, ať ho užívá v souhlase s vírou. Kdo má dar služby, ať slouží. Kdo má dar učít, ať učí. Kdo dovede povzbuzovat, necht' povzbuzuje. Kdo rozdává, ať dává upřímně. Kdo stojí v čele, ať je horlivý. Kdo se stará o trpící, ať pomáhá s radostí. Láska necht' je bez přetvářky. Ošklivte si zlo, Iněte k dobrému. Milujte se navzájem bratrskou láskou, v úctě dávejte přednost jeden druhému. V horlivosti neochabujte, buďte vroucího ducha, služte Pánu.“

Římanům 12, 6-11

Přeji nám všem v tomto kulatém roce oslav jen ta nejlepší osobní rozhodnutí, hodně spokojenosti a radosti v rodinném kruhu naší sborové rodiny.

Lukáš Kuc

Ohlasy ze setkání staršovstva v lednu

- Na začátek se pomodlil br. Lukáš Kuc.
- Naplánovali jsme program na únor.
- Probírali jsme věci spojené s ukončením placených pracovníků, sborovým účetnictvím atd.
- Připravovali jsme body na Výroční sborovou hodinu, která se uskuteční v neděli 12.2.2017. Do té doby se sejde ještě nově zvolené staršovstvo a tyto věci dořeší. Předběžně jsou tyto body:
 - výroční souhrnná zpráva za rok 2016
 - rozpočet
 - účetnictví
 - druhý statutární zástupce sboru
 - případně další body, které ještě vyvstanou vzhledem ke změnám ve sboru

Zapsal Jiří Jíra

.....

SVĚDECTVÍ

Boží andělé

Nedávno jsem měla trochu hektické odpoledne. Maruška měla ve 4 hodiny odpoledne přehrávky na klavír v Mimoni na ZUŠ. Jela jsem si ji poslechnout a zároveň jsem jí vzala i věci na skauta, protože jsme to domů už nestíhaly.

Přehrávky byly hezké, ale poněkud se protáhly víc než jsem čekala a odejít dřív mi bylo hloupé. Zůstaly jsme tedy do konce, ale o to víc jsem pak spěchala, aby to Maruška stihla na pátou na skaut a já měla být v pět ve Stráži na skupince.

Vše probíhalo v pohodě. Dojely jsme na hřiště v Grunově, odkud to je ke skautské chatě co by kamenem dohodil. Maruška se v autě převlékla a běžela na skauta. Já se s autem otočila a chtěla odjet. Místo toto se auto začalo zahrabávat do sněhu. Třikrát jsem obešla auto, odkopala sníh od kol a znovu se pokusila rozjet. Při třetím pokusu jsem se krátce pomodlila: „Bože, pomoz mi, ať stihnu tu skupinku ve Stráži. Pošli mi pár andělů, kteří do mne strčí a já odjedu.“ Otočila jsem klíčkem, zkusila se rozjet, ale auto se ani nehlo.

V prvním okamžiku mi hlavou proběhla lítost. Bůh mne nevyslyšel. Proč?! S povzdechem, že to budu muset zvládnout jinak, jsem se začala

připravovat na to, že skupinku nestihnu, možná tady pěkně promrznu... Prostě víra 0,00.

Zvedla jsem telefon a zavolala Davidovi. Toho nenapadlo nic „lepšího“ než že mám zavolat skautům. Tak volám Tomášovi a v hlavě přemýšlím, jestli mají na chatě lopatu, že by šlo třeba trochu ten sníh odházet.

Za chvíli už běží Tomáš a s ním Ondra s Adamem, na které jsem v tom stresu zapomněla, že tam také jsou. V uších mi zaznělo: „Tady jsou ti andělé. Jdeme na to.“ A já věděla, že to půjde, že hned odjedu. A taky že ano. Odjela jsem okamžitě bez jakýchkoli dalších problémů. Stačilo jen „pár Božích andělů“.

Já se pak smála sama sobě a svým představám. Když nevyšly mé představy, pohřbila jsem víru v Boží řešení dané situace. Ale Bůh mě vyslyšel. Okamžitě. Jen poslal jiné anděly, než jsme si myslela. A tak jsem mohla prožívat úžasnou radost a vděčnost, protože jsem mohla zase jednou vidět Boží milost a Jeho jednání, i když neodpovídalo mým představám. Jak často se nám ale stává, že se za něco modlíme a ono to pak je jinak, než jsme si představovali, a pak už tu milost a Boží jednání nevidíme, protože ztratíme víru a jsme slepí.

A tak nám všem přeji, abychom měli otevřené oči, i když jsou věci jinak, než jsme si představovali, a viděli Boží jednání v našich životech.

Martina Matysová

ZE SBOROVÉ KNIHOVNY

název: **Smith Wigglesworth - Tajemství jeho moci**

autor: **Albert Hibbert**

Autor knihy osobně znal Smithe Wiggleswortha. Každému, kdo měl tu čest osobně ho znát a prožívat s ním obecenství, se tento muž vryl nesmazatelně do srdce. V této knize Hibbert zachytil různé aspekty jeho života a tak otevřel čtenářům dveře k hledání tajemství moci, kterou měl v Bohu.

Smith Wigglesworth 12. března 1947 v plném zdraví a síle zavřel oči a ve věku 87 let vkročil do věčnosti.

název: **Tajemný ochránce**vydal: **JUPOS**

Po bitvě na Bílé hoře v roce 1620 nastala doba, kdy protestanti v Čechách i na Moravě byli vystaveni tvrdému náboženskému útisku. Kniha Tajemný ochránce zaznamenává příběhy, které se odehrávají právě v této dramatické době. Dovídáme se o dospělých i dětech, kteří pro čistotu Beránkova učení byli ochotni dát v sázku nejen svůj majetek a zdraví, ale mnohdy i život.

Růžena Kucová

K ZAMYŠLENÍ**Pán Bůh je dobrý pastýř**

On touží, abychom byli s ním. Nejsme-li, tak nemůžeme zakoušet život v plnosti. A je to snad Boží chyba? To jistě ne. Pravda je taková, že my jsme mu nedovolili, aby On se staral. (Mat 6:25) Zde můžeme vidět ten úžasný princip, jak se přestat starat. Taky musíme uznat, že my sami nejsme schopni naplnit svůj život. Přiznejme si to. Prostě to nedokážeme z vlastní síly. Nejednou jsem se o tom přesvědčila. A pokud se budeme stále jenom trápit a zajišťovat se, tak asi sotva poznáme, jak náš nebeský Otec se o nás stará. Nezakusíme tak plnost požehnání, protože jsme Bohu dali málo prostoru, aby se o nás staral jako dobrý Pastýř. My totiž už spoustu věcí od Boha máme, a kdybychom se to uvědomili v srdci a opravdu žili s tím, co nám Pán už svěřil, tak bychom neměli v podstatě čím zatěžovat svou mysl. Protože to, co nám Bůh svěřil, nám zajišťuje život v klidu, bez zbytečných trápení a starostí. Definici plnosti života určitě všichni uznáme, a to je žít v klidu. Netrápit se. Neprobouzet se ve strachu "co zas dnes bude, co budeme muset opět řešit, co nás zase potká nepříjemného, co v práci, jestli dnes vyjdeme...?" A tak se ptám, je to život v plnosti? Jistě ne. Řekla bych, že je to živoření. Je to jedno trápení a starost. Ale kdybychom od Boha přijali to, co máme, co nám už dávno dal, tak bychom mohli žít v pohodě. V pokoji. Jak říká Pán Ježíš: „Já vám dávám svůj pokoj, ne, co dává svět...“ Možná nebudeme mít kdovíjaký majetek, můžeme být i nemocní, možná se nám nebude zrovna dařit, ale budeme přijetím pravdy Božích zaslíbení žít pokojný život. Teď bych ráda ukázala na ty Boží pravdy.

A to např.: NEMUSÍME řešit otázku smrti, protože Bůh nás před

smrtí a peklem zachránil. NEMUSÍME řešit svoji spravedlnost a spasení, protože nám toto daroval Bůh a my to můžeme jen s vděčností přijmout. NEMUSÍME řešit ani své sebezpřijetí (s čímž jsem měla já dlouho problém), protože nás přijal ten Nejvyšší, a to takové, jací jsme byli. A jestli nás s láskou přijal On, tak co ještě čekáme? NEMUSÍME řešit svou potřebnost, a to třeba minimálně v církvi jsme jistě každý nezastupitelný, protože jsme konkrétní částí Kristova těla. NEMUSÍME řešit, jestli jsme milováni, protože větší a nezištnou lásku než od Boha stejně nenajdeme. A pokud jsme milováni Bohem, co bychom ještě chtěli víc? NEMUSÍME řešit problém, co máme dělat, protože se můžeme nechat vést Bohem. NEMUSÍME také řešit smysl života, protože Pán Bůh nám ho dává minimálně v tom, že život máme zjevený podle Boží vůle a můžeme ho přinášet druhým lidem. Máme cíl života, i když se nám spousta věcí nepovedla, tak víme, že máme připravené dědictví v nebi. A proto také NEMUSÍME řešit, co tu stihneme prožít a co ne. Také NEMUSÍME řešit majetek, co všechno musíme mít, protože nic si totiž do hrobu nevezmeme. Také NEMUSÍME řešit svoji zbožnost, protože vše potřebné k dobrému zbožnému životu nám Bůh už daroval. NEMUSÍME řešit svůj charakter, protože Pán Bůh si nás promění, pokud mu to dovolíme. NEMUSÍME řešit pokušení, protože podle Písma jsme mrtví hříchu. Nemusíme hřešit. NEMUSÍME řešit naše odsouzení, protože můžeme vyznat naše hříchy. NEMUSÍME řešit špatné vztahy, protože můžeme lidi přijímat, jako Bůh přijal nás, a můžeme lidem odpouštět, jako Bůh odpustil nám.

Tak moji milí bratři a sestry v Kristu, co nám z toho asi tak zbude? Skoro nic. Kdybychom toto vše opravdu žili a přijali za vlastní, tak zjistíme, že není proč se trápit, a že vlastně můžeme konečně ŽÍT, jak Bůh to chtěl. Ale to také znamená opravdu důvěřovat Bohu. Ano, opravdu nejsme dokonalí, spíše hodně nedokonalí, ale jsme přeci v Boží péči, jsme v Božích rukou. A tak můžeme pokojně žít v důvěře, že náš nebeský Tatínek nás dobře povede, že tu naši proměnu On sám si zajistí, když mu k tomu dáme svolení, aby to byl On, kdo nás promění.

Bratři a sestry, tu hojnost života nám Ježíš neslíbil přece nezávisle na Něm. Ta hojnost je podmíněna tím, že půjdeme ve svobodném rozhodnutí a důvěře za svým Pastýřem. Že se mu dobrovolně poddáme. Přemýšlejme, vy i já, ve svých srdcích, jak toto vše uvést do našich životů a nechat se tak vést Bohem, abychom mohli zakoušet Jeho slovo, že nám dává život, a to v hojnosti. A bez zbytečných trápení, starostí a usilování o to, co už v Bohu dávno máme. A jedno je jisté – nemůžeme ho nikdy dobře poznat, nebudeme-li mu nablízku a budeme-li si ho držet pěkně od těla. Někoho poznat, jeho lásku a péči, znamená být v jeho blízkosti, nežít pro sebe, ale vzdát se všeho toho, co by nám bránilo ho poznat a mít s ním vztah. A jak říká Pavel: „cokoliv pro mě bylo ziskem, jsem pro Krista odepsal jako ztrátu. A vůbec, všechno pokládám

za ztrátu, protože to, že jsem poznal Ježíše, svého Pána, je mi nade všechno..."

Tak moji sourozenci v Kristu, ať přese všechny nepříznivé okolnosti všedního dne jsou naše duchovní oči otevřeny pro všechny pravdy, dary a zaslíbení v Písmu, ať se učíme si je přivlastnit a žít je, abychom zažívali ten blahodárný pokoj, který dává Ježíš a ne svět.

Hojnost a plnost života – to z Boží milosti přeji vám všem, i sobě.

Vaše sestra v Kristu

Vladka Danzerová

K POVZBUZENÍ**Když rodič vypouští děti z hnízda...****Povídka o motýlovi, který neuměl vzlétnout**

Jedna žena si v zahradě všimla kukly, která se najednou začala pohybovat – malý motýl vevnitř se pokoušel dostat ven. Žena začala být celá nervózní, když tak sledovala jeho žalostné pokusy, a nakonec to nevydržela. Vběhla do domu, popadla nůž a opatrně pootevřela tuhou slupku kukly, aby motýl mohl ven. Objevilo se jedno křídlo a pak druhé... Bylo nádherné pozorovat, jak se ven klube motýl. Ale...

Motýl zamával křídly a zkoušel letět – jenže spadl na zem. Zkusil to znova – a zase spadl. To byla dost zvláštní podívaná: motýl, který se neuměl ani odlepit od země. O nějakou dobu později ta žena povídala kamarádce, co se jí přihodilo, a ta jí poučila: „Já vím, že jsi to myslela dobře, ale když jsi do toho vstoupila, přerušila jsi proces, během kterého tomu motýlovi dorůstala křídla, aby je měl dost silná. V přírodě to tak chodí. Ten motýl měl ještě nějakou dobu trpět uvnitř kukly a chvíli s tím bojovat, protože právě při tom mu křídla dorůstají a zpevňují se.“

Psycholog vypráví zkušenost se svými vlastními dětmi

Vzpomínám si, jak jsem mnohokrát chtěl svým dětem pomáhat a řešit za ně jejich záležitosti. Dopracoval jsem nespočet seminárních prací, opravoval milostné dopisy a udržoval v bezpečné vzdálenosti agresivní finanční makléře. Ale moje žena mi znovu a znovu kladla na srdce: „Robe, nechej je v tom. Musejí se to naučit sami, i když se při tom trochu zapotí.“ Velice dobře chápala, jak se líhnou motýli.

Můžeme se pokoušet mít život našich dětí pod kontrolou, ale to koneckonců není úplně reálné. Hezky to vyjádřil psychiatr a autor knihy

Rodičovská trápení John White: „Není možné mít pod kontrolou jinou lidskou bytost, i když ta jiná bytost je vaše vlastní dítě. K tomu nejste oprávněni. Můžete je učit a vychovávat, můžete je cvičit a trénovat, ukazovat jim správný směr, upevňovat žádoucí vzorce chování, vysvětlovat a žádat. Ale nemůžete a nesmíte je ovládat.“

Vypustit děti z hnízda znamená vystavit je nebezpečí

Počítejte s tím, že tohle je cílová rovinka, ke které výchova dětí směřuje – vypustit je z hnízda. To je finále a smysl celého příběhu. Není to však vůbec lehké. Rodiče věnovali celý svůj dosavadní život péči o své děti, chránili je před každým nebezpečím, před tím, aby jim kdokoli ublížil, ať už fyzicky, nebo psychicky. A vypustit je z hnízda znamená je tomu všemu najednou vystavit. Vzpomínám si, jak když bylo naší Katie jedenáct, vydala se poprvé sama nakupovat do města. Šli jsme s Dianne nenápadně za ní. Málem mě chytila policie za to, jak jsem se pokoušel ji nenápadně následovat do obchodů.

Není možné, abychom své děti uchránili před chybami, omyly, zraněními. Právě projít těmito věcmi sám za sebe je totiž nutnou součástí procesu dozrávání a stávání se dospělým.

Roba Parsons: Jak žít a přežít manželství,
Zdroj: internet

TROCHA HUMORU K TÝDNU MANŽELSTVÍ

Proč nemá Adam dokonalou ženu?

Hospodin se zeptal Adama:

"Adame, proč jsi tak smutný? Copak ti není v ráji dobře?"

"Je tady dobře, Hospodine, ale trápí mě, že jsem sám."

"Dobrá, mohu ti dát nádhernou, chytrou a pracovitou společnici, která pro tebe bude sbírat potravu. Bude se starat o tvoje děti tak, že ani jednou k nim nebudeš muset v noci vstávat. Až vynalezneš šaty, tak ti o ně bude pečovat. Bude s tebou vždy ve všem souhlasit a kdykoliv se nechá snadno rozvášnit. Bude Tě milovat od rána do večera."

"A kolik by mě taková žena stála?"

"Jednu ruku, jednu nohu a jedno ucho."

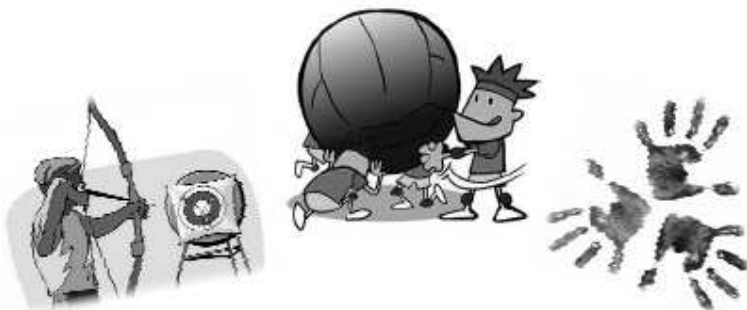
"To je moc velká cena, Hospodine," přemýšlí na hlas Adam.

"A co bych mohl dostat za jedno žebro?"

Volnočasový klub HROT

**LUKOSTŘELBA – MÍČOVÉ HRY – SEZÓNŇNÍ AKTIVITY
FRISBEE - DESKOVÉ HRY – TVOŘENÍ – KIN-BALL**

POZOR v zimním období změna času schůzek!!!

**Pro všechny kluky a holky od 6 let do 15 let.
V liché týdny ve středu v 15,30 u Oázy (kostelík BJB).
7. a 21.12., 4. a 18. 1., 1. a 15. 2.**

**Doporučujeme sportovní oblečení a pití na každou schůzku.
Info na tel. 777 125 313**

***"Organizace uznaná MŠMT pro oblast práce s dětmi a mládeží
na léta 2016 až 2020".***

Nedělní bohoslužby

5.2.	Vedení:	Jiří Jíra
	Kázání:	Martina Matysová
12.2.	Vedení:	Martina Matysová
	Kázání:	Lukáš Kuc
19.2.	Vedení:	Martina Matysová
	Kázání:	Petr Haller
26.2.	Vedení:	Lukáš Kuc
	Kázání:	Petr Plaňanský

**Nedělní škola
pro děti**

5.2. mladší: **Problémy v Izákově životě (3/1 str. 12)**
Aleš, Lukáš

starší: **Kam bych ve světě měl jít? I** *Bety*

12.2. rodinné bohoslužby

19.2. mladší: **Podvod, lež a nenávisť (3/1 str. 16)**
Kamila, Vítek

starší: **Kam bych ve světě měl jít? II** *Odra*

26.2. mladší: **Co ve chvílích opuštěnosti a strachu?**
(3/1 str. 20)
Růžena, Lukáš

starší: **Bůh říká: „Toto je Mé slovo.“ I** *Tom*

Rozhovory nad Biblí

Každé úterý v 18:00 v Oáze

Téma:

Kniha Kazatel

Skupinky**Skupinka v Novém Boru:**

středa 8. a 22.2. v 17:00
u Korolusových

Skupinka ve Stráži pod Ralskem:

každé pondělí v 17:00

Skupinka bratři:

Středa 15.2. v 19:30

Skupinka u Kucových:

Nebude se konat

Pixit

pátek 17:00

3.2. Hra na nástroje, zpěv + nácvik Jiří Jíra
Občerstvení: Tom + Ondra

10.2. Vedení Martina, slovo Vítek
Občerstvení: Martina

17.2. Společná mládež se Cvikovem v Brništi
Občerstvení: všichni

24.2. jarní prázdniny

AKCE SBORU:

Středa 8.2. Setkání staršovstva v 19:15
 Neděle 12.2. Modlitební setkání v 8:45
 Návčik NŠ v 9:00
 Neděle 19.2. Společný oběd + Výroční sborová hodina
 Shromáždění v rámci týdne manželství se službou
 Petra Hallera s manželkou

TAXISLUŽBA:

David Matys, tel. 724066686

BLAHOPŘEJEME

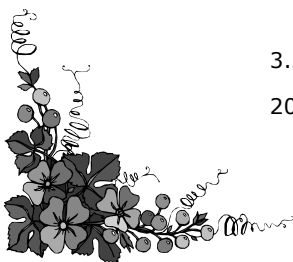
K narození:

Dne 17.1.2017 se narodila Eliška Kouřimská (48cm, 3360g)

Narozeniny tento měsíc slaví:

- 3.2. Elisabeth Matysová
- 20.2. Jiří Korolus

Vydalo BJB Brniště pro svou vnitřní potřebu
Šéfredaktor: Martina Matysová, martina.matys@bjb-brniste.cz, 607705926
Korektura: Hana Kucová
Tisk: David Matys
Uzávěrka příštího čísla je ve čtvrtek 23.2.2017
 Tento Zpravodaj je k přečtení i ke stažení na našich internetových stránkách:
www.bjb-brniste.cz